

'Mijn geluk is dat ik heel veel mooi vind.'

INTERVIEW MET EMILIE SNELLEN DOOR NINA WEVERS

In de beeldentuin van het Fischerhuis – het is een prachtige zomerdag – ga ik in gesprek met Emilie Snellen, derde directielid van Simonis & Buunk.

Je werkt nu 24 jaar bij Simonis & Buunk. Een werkzaam leven in de kunst, was dit wat je als meisje al wilde?

Nee, niet echt, hoewel ik vroeger al wel interesse in kunst had en met een opleiding Publiciteit aan de kunstacademie begon. Maar Simonis & Buunk is – jaren later – toevallig op mijn pad gekomen. Mijn opleiding was natuurlijk wel kunstgerelateerd, maar had niets te maken met een kunsthandel en 19^e-eeuwse schilderijen. Meer met grafische vormgeving, met publiciteit en media. Waar ik in dit bedrijf eigenlijk heel natuurlijk en logisch ook naartoe gerold ben. Het is nu een van de zaken die ik aanstuur.

Heb je ook gewerkt in de grafische wereld?

Dat is er niet van gekomen omdat mijn man, werkzaam in het watermanagement, naar de tropen uitgezonden werd. Daar doe je met een kunstzinnige opleiding natuurlijk niet veel. Omdat ik niet graag stil zit en mezelf in een ontwikkelingsland ook niet zo snel in de wereld van de media aan het werk zag gaan, besloot ik een opleiding tot operatieassistente te volgen. Dat heb ik geweten! Toen we in 1976 in Mozambique aankwamen – onze eerste lange uitzending na een korte periode van drie maanden in Suriname – kon ik de volgende dag meteen aan de slag, werkvergunning of niet. In een provinciaal ziekenhuis in het noordwesten van Mozambique – we zaten altijd 'achter een boom' in onze tropenjaren – heb ik onder een aantal buitenlandse chirurgen het laatste, praktische jaar van mijn opleiding afgemaakt. Dat was hard aanpoten. Hele dagen achter de operatietafel en ook nog eens de helft van de week extra dienst. De patiënten werden dan 's nachts ingevlogen, vooral vrouwen die een keizersnede moesten ondergaan. We waren er vlak na de onafhankelijkheid van Mozambique, en het was een

spannende, maar tegelijk ook heel leuke en leerzame tijd in een land dat in opbouw was na het vertrek van de Portugezen.

Was jullie 'expat-bestaan' daarna beëindigd?

Nee, na Mozambique hebben we nog vijfenhalf jaar in Thailand gewoond, waar ik ook weer aan het werk ging, maar dit keer niet op medisch gebied. Ik werd gevraagd om Engelse les te geven op de universiteit van Mahasarakham, een stadje in het noordoosten, waar wij toen woonden. Dit is de periode in het buitenland waar ik de mooiste herinneringen aan heb. Zo'n prettig land om te wonen en te werken, met de heerlijkste keukens van de wereld. En mijn beide kinderen, nu 31 en 26 jaar, werden er geboren. Na Thailand woonden we in 1984-'85 nog driekwart jaar op het eiland Sulawesi in Indonesië.

Heeft je verblijf in Afrika en Azië je op een bepaalde manier gevormd?

Ja, ik denk absoluut dat het een grote invloed heeft gehad. Het is een cliché, maar waar: het verruimt je blik. Je gaat dingen relativeren, omdat je ziet dat het helemaal niet zo vanzelfsprekend is hoe je het in Nederland gewend bent te doen. Door de 'confrontatie' met de cultuur van anderen, door je te verdiepen in hun levenswijze en -visie krijg je beslist een bredere kijk op dingen.

Dat relativiseringsvermogen en die interesse in het leven van anderen, hoe vertaalt zich dat hier in je werk?

Een heel mooi aspect van dit bedrijf is dat je contact hebt met allerlei mensen, met verschillende achtergronden en beroepen. Je komt in aanraking met de student die zijn eerste kunstwerkje koopt. Met mensen die liever een kunst aankoop doen dan op

vakantie gaan of een nieuwe auto aanschaffen. Met klanten die geïnspireerd vertellen over hun beroep, soms een beroep waarvan je niet voor mogelijk had gehouden dat het bestond. Ik ontmoet ook regelmatig klanten die in het buitenland werken of hebben gewerkt, en dan krijg je punten van herkenning, is er 'Anschluss'. Dus dat bredere aspect, de dingen vanuit nieuwe perspectieven en in een groter verband te bezien, wat ik zo prettig vond van het buitenland, vind ik ook wel terug in mijn werk.

Je bent dus ook geïnteresseerd in het verhaal achter de bezoeker, de koper van een schilderij.

Ja, het is goed om te weten naar wie en wat voor soort omgeving een schilderij gaat. Zeker als het om een schilderij gaat dat ook tot je favorieten behoort. Bovendien, wanneer je de smaak van klanten kent, kun je hen goed op de hoogte houden van schilderijen waarvan je denkt dat ze in hun collectie zouden passen. Wij merken dat zoiets erg wordt gewaardeerd, omdat dit blijkt geeft van een heel persoonlijke en betrokken benadering.

Waarom solliciteerde je bij Simonis & Buunk, en vertel eens iets over je begintijd hier?

Toen wij in 1985 weer in Nederland terug kwamen ging mijn man werken bij een onderzoeksinstituut in Wageningen. En begon het bij mij al snel weer te kriebelen. In het plaatselijke sufferdje las ik een advertentie van Simonis & Buunk waarin gevraagd werd om een assistente kunsthandel. Ik had door contact in onze Wageningse periode met een Haagse-Schoolverzamelaar al wel wat kennis van de 19^e eeuw, en toen ik die advertentie zag wist ik: 's nachts geen telefoontjes meer voor

H.J. Weissenbruch (1824-1903) *Molens in een polderlandschap*, doek 57 x 83 cm, gesign. € 128.000,-

spoedoproepen in een ziekenhuis, en wel heel leuk, de combinatie van kunst en commercie. Daar ga ik op af.'

En toen begon het...

Ja, het begon met een computer waar ik voor gezet werd en of ik er maar een taxatierapport uit kon 'toveren'. De enige computer die ik tot dan toe gezien had was de spelcomputer van mijn zoon! Ik kwam in de tijd dat alleen de benedenverdieping van Not. Fischerstraat nr. 30 als galerie in gebruik was. De box van de oudste zoon van Frank en Mariëtte stond in de achterkamer en het kantoor was boven. Daar sliepen ook Frank en Mariëtte, en ik herinner me nog goed de korte werkbesprekingen, zittend op het bed in de slaapkamer. Toen ik kwam werd ik al meteen voor de catalogus van 1986 ingezet. Dat was leuk, want dat was bekend terrein voor me, de grafische wereld. Maar eigenlijk werd ik meteen voor alles ingezet, zoals iedereen in dit bedrijf van alle markten thuis moet zijn. Het bedrijf is enorm gegroeid, met steeds meer schilderijen en meer mensen. Het is een geweldige ervaring geweest die groei vanaf het begin mee te maken, waar je zelf heel natuurlijk in meegroeit. De afgelopen 24 jaar is eigenlijk één grote cursus geweest. Op het gebied van leren naar schilderijen kijken, je smaak ontwikkelen. Hoe je de mooiste mogelijke presentaties van al die kunstwerken kunt maken. Hoe je omgaat met deadlines. Maar ook erachter komen dat wanneer iets niet mogelijk lijkt qua tijdslijm het toch nog haalbaar blijkt te zijn. Dat inventiviteit zo belangrijk is, en je altijd ook open moet staan voor allerlei ontwikkelingen, vooral op ICT gebied, die een commercieel bedrijf met zich meebrengt. En dat de kunsthandel, in ieder geval dit bedrijf, er niet een is waar je de hele dag met je neus in de kunstboeken zit, maar een dynamisch bedrijf waar het 'werk nooit af is'.

Je bent ook al jaren een van de 'gezichten' van Simonis & Buunk.

Dat komt natuurlijk ook omdat ik hier intussen al zo lang werk. En vanaf het begin af aan ook klanten ontving en hen adviseerde bij de aankoop van een schilderij. Wat Simonis & Buunk wel bijzonder maakt is dat er veel mensen al heel lang in dienst zijn die zich allemaal met het bedrijf verweven voelen. Het mooie van een familiebedrijf is ook dat het een toegevoegde waarde levert in het samenspel met de klant. We gaan in het bedrijf heel ongedwongen en betrokken met elkaar om en zoiets slaat ook over op de bezoekers.

A. Schelfhout (1787-1870) *Ijsgezicht met schaatsers in de avondzon*, paneel 47 x 66 cm, gesign. en dat. 1845 € 195.000,-

De catalogi en advertenties van Simonis & Buunk zijn in de loop der jaren duidelijk veranderd. Ook een teken van groei? Zo kun je dat wel zien. In de loop der jaren zijn de catalogi, kranten en advertenties steeds professioneler en ook spannender geworden, mede door de begeleiding en adviezen van externe mensen als Mart. Warmerdam en Paul Mertz. En ook dat is weer een proces dat meeloopt met de groei van het bedrijf. Van een provinciale kunsthandel zijn wij uitgegroeid tot een landelijk bekende kunsthandel. De wijze waarop wij ons, altijd een tikje eigenzinnig, geprofileerd hebben in de media heeft daarbij zeker een rol gespeeld.

De advertenties van Simonis & Buunk zijn speels, dynamisch, gaan vaak in op de actualiteit.

Ja, hiermee tonen we dat we niet zo 'keurig' en stoffig zijn. Dat we anders adverteren dan alleen een afbeelding van een schilderij en een bijschrift erbij. Wij zijn al jaren geleden een andere weg ingeslagen door woord en beeld verrassend te combineren. We laten zien dat een schilderij ergens over gaat en dat je er iets leuks mee kunt doen. We hebben zo'n enorme collectie, je kunt eigenlijk geen onderwerp bedenken of je kunt het wel illustreren met een schilderij. Ook de actualiteit nodigt soms uit tot een passende slogan bij een schilderij uit onze collectie, wat we dan verwerken in een advertentie of bijvoorbeeld in de rubriek 'Deze Week' op onze website.

Heb jij zelf een favoriete kunststroming of kunstenaar?

Mijn geluk is dat ik heel veel mooi vind. Binnen alle stromingen die we in huis hebben vind ik wel schilderijen die me iets doen. Wat de romantiek betreft ben ik weg van de schilderijen die én 'spits' geschilderd zijn en tegelijkertijd een losse en rulle toets hebben. Andreas Schelfhout is daar een goed voorbeeld van. Haagse-Schoolschilderijen kunnen me raken door de weergave van de sfeer in de natuur met soms heel weinig middelen. En mijn favoriete werken uit het begin van de 20e eeuw vind ik mooi door hun kleur en vorm. De werken uit deze periode raken me het meest in mijn ziel. Bepaalde vormen van realistische kunst uit de jaren '20 en '30 staan ook hoog op mijn lijst en ook werken van expressionisten als de Groninger Ploeg. Van De Ploeg vind ik het altijd heel bijzonder en wonderlijk dat deze schilders als het ware weggelopen met een kleurgebruik dat helemaal niet met de werkelijkheid klopt, maar daardoor juist een prachtige spanning oproept. Van de Cobra-kunstenaar Anton Rooskens hebben we nu een werk, 'Penthouse', dat ik geweldig vind. Rooskens maakte het in een tijd dat hij inspiratie

H.J. Kruiders (1881-1935) *Bollenveldjes*, doek 42 x 56 cm, gesign. en te dat. ca. 1920 € 64.000,-

pen: allebei zijn we nuchtere, praktische mensen, we houden van aanpakken. Ik ben daarbij ook heel visueel ingesteld, best wel resultaatgericht en kan onvermoeibaar bezig zijn om de dingen te krijgen zoals ik het wil. Verder ben ik een klankbord voor Mariëtte en Frank, en spreken we veel over wat er gaande is, en kan ik als 'niet-familie' soms net even een andere kijk op de zaken bieden. Hoewel Simonis & Buunk natuurlijk inmiddels bijna als familie aanvoelt.

Maar er is natuurlijk ook nog een leven naast Simonis & Buunk. Wat doe je graag privé?

Zoals ik hiervoor al aangaf, heeft mijn beroep ook een beetje de regie over mijn vrijetijdsleven. Er is veel wat mijn belangstelling heeft: tentoonstellingen, films, concerten, theater. En ik houd van fietsen, vind het een leuke manier om een gebied te ontdekken. Maar zelfs dan komt de kunst om de hoek kijken. Fietsend door Amsterdam bijvoorbeeld ontdek ik de halve romantische collectie van Simonis & Buunk. Gevaar is natuurlijk dat je naar boven blijft kijken, al die mooie 19^e-eeuwse geveltjes. Verder ben ik 'beperkt' sportief op zeilgebied. Ook kook ik graag; ik krijg van familie en vrienden regelmatig het verzoek om een Thaise maaltijd te koken. En als je de hele week werkt, is het zalig om lekker in de tuin aan de rand van de uiterwaarden te zitten, en de krant te lezen met mekkerende schapen aan de overkant op de dijk. Ik lees graag en hecht erg aan het bijhouden van het nieuws. Dat komt ook weer voort uit mijn hang naar weten en begrijpen wat er zich in de wereld afspeelt. Ik ben nieuwsgierig omdat ik geïnteresseerd ben in alles om me heen.

J. Wiegers (1893-1959) *De Gelderse kade in Amsterdam*, doek 70 x 55 cm, gesign. en dat. '35 € 118.000,-

J.A. Rooskens (1906-1976) *'Penthouse'*, board 101 x 121 cm, gesign. en dat. '55 € 62.000,-

vond bij 'primitieve' Afrikaanse en precolumbiaanse kunst, en dat is misschien wat me onbewust raakt, omdat ik toch ook in Afrika heb gewoond. Maar van heel vrolijke schilderijen houd ik ook, en ook monochroom kleurgebruik kan ik prachtig vinden. Dijsselhof of Daalhoff bijvoorbeeld, schilderijen die in hun bescheidenheid niet opvallen maar die in een bepaalde stijlperiode zo prachtig passen en in de juiste omgeving geheel tot hun recht komen.

Dat verband tussen kunst en interieur is bij Simonis & Buunk belangrijk, getuige de inrichting van de galleries.

Ja, de ideale situatie is dat schilderijen zo gekozen moeten zijn, dat de dingen die eromheen staan en hangen er bij aansluiten. Ik ben heel gevoelig voor die overeenstemming in kleur, vorm en sfeer. Ik vind het heerlijk wanneer 'alles klopt'. Als ik in een stijlperiode de verbanden ontdek tussen beeldende kunst, muziek, literatuur en architectuur. Dat heb ik zowel in mijn privéleven als in mijn werk. Mijn werk loopt toch wel een heel stuk door in mijn privéleven.

Nog even terug naar je werkzaamheden. Naast de verantwoordelijkheid voor de publiciteit zijn er meer dingen die je doet. Belangrijk is dat Mariëtte en ik, naast het samenstellen van de catalogi, ons bezig houden met het inrichten van de exposities en het aanzien van de zaak, ons gezicht naar buiten toe. We werken goed samen en hebben een paar dezelfde eigenschap-

W.A. Witsen (1860-1923) *Winter te Ede*, aquarel 37 x 54 cm, gesign. en te dat. ca. 1895 € 32.500,-